

Hea Eesti rahvas.

Kui vaatame just praegu tumedasse öötaevasse, siis võime seal aimata ka vaks-haaval pikemaks muutuvaid päevi. Tumetus on hajumas.

Me oleme jätkmas selja taha keerulist aastat, täis nõutust ja isegi tuska. Nii palju ja nii kiiresti juhtus, nii Eesti kui kogu maailma mustrites.

Kuid see oli ka äratundmise ja õppimise aasta. Me nägime, et isiklikku edu ei mööda laenujäägi maht. Me kogesime, et riigi edukust ei näita koht majanduskasvu tempo edetabelis. Me tõdesime, et muutuvates oludes võib sisemajanduse kogutoodangu suurus maalida petliku pildi.

Ühiskonna areng ei ole spordi- ega lauluvõistlus. Meie edu mõõdupuuks on inimeste rahulolu ja usk tulevikku. See rahulolu väljendub mitmel moel: hingerahus ja kindlustundes; soovis siduda omaenda ja oma laste tulevik Eestiga. See rahulolu väljendub meie riigi tõsiseltvõetavuses ja usaldusväarsuses. Üldises teadmises, et Eesti on elamiseks üks ütlemata meeldiv ja kütkestav paik.

See siht, see mõõdupuu, võiks seista me kõigi silme ees. Nii püsib pea külmana, kui majandus ehk juba algaval aastal taas tõusule pöörab.

Head kaaskodanikud.

Meie kohta ei räägi tõde mitte kriisi sügavus, vaid see, kuidas me kriisis käitume. Otseteed õnneni viivad sageli sohu. Kindla jalgealuse leiame enamasti hoopis käänulisel rajal. Kui otseteed õnneni pole kuskilt võtta üksikisikul ega perekonnal, on neid samavõrra vähe ka

valitsusel ja riigil. Oleme tihtipeale oma poliitikutest otsustajatega rahulolematud ja kurjad. Mina tahan neid täna kiita.

Lihtne ja ahvatlev olnuks raskuste saabudes öelda, et viga on mängureeglites. Et viga on demokraatlikus riigikorralduses, mis on meid varsti 20 järjestikust aastat truult teeninud. Majandusraskustest üle saamiseks pole ükski poliitiline jõud teinud ettepanekut loobuda liberaalsest turumajandusest või piirata kodanikuõigusi.

Möödunud sajandi kolmekümnendatel aastatel tegi Eesti majanduskriisi harjal sellise vea. Täna oleme targemad.

Me oleme ka mõistnud, et nii, nagu me pole hädas ainsad ega üksi, ei tõuse me sellest hädast samuti üksi, vaid ainult koos teistega, üksteise toel.

Põhiseadusliku korra vankumatu säilitamine ja kõigi küsimuste lahendamine läbirääkimiste teel on ainus mõistlik viis raskuste võitmiseks.

Head sõbrad.

Me ei pea riigina ja rahvana end lõppeval aastal kaotajatena tundma. Aga me peame märkama ja tunnistama, et meil on olnud kaotusi. Sada tuhat töötut on Eesti jaoks karm katsumus. Need inimesed vajavad kindlasti abi, riigi ja kohalike omavalitsuste ainitist tähelepanu.

Paljud nendest töökohtadest ei ärka senisel kujul enam kunagi ellu. Kaotatud hea tuleb tagasi tasapisi, uuel kujul. Eesti ettevõtjad ei ole vandunud raskustele alla. Nad on valmis uuendusteks, uueks alguseks.

Ma tahan teid kõiki – mu kallid kaasmaalased – aasta viimasel minutil südamest tänada selle eest, et olete tagasilöökide ja loobumiste kiuste hoidnud tegusat meelt ja usku homsesse. Et te olete julgustanud ja aidanud neid, kellel on raske.

Asjadesse vormitud väärtused tulevad ja lähevad. Neis ei pea nägema midagi enam kui need on. Olulisem on see, kuidas me oskame kasvatada headust ja meelekindlust. Kuidas me oskame seda igas ligimeses hinnata.

Headust saab õppida igas vanuses. Seda saab väljendada igas ametis. Me kõik siin väikesel maal oleme üksteisele tähtsad ja tarvilikud. Ärme seda meelest lase.

Headus saab alguse lugupidamisest enda vastu, oma kodu, oma küla, oma rahva vastu. Seega, kallid sõbrad – soovigem üksteisele soojalt head uut aastat. See pole pelk sõnakõlks, kui me tõesti nii ka usume ja mõtleme.

Vaadakem oma pereliikmeid, lähedasi, sõpru. Lepime just nüüd kokku, mis on need asjad, mida algaval aastal esimesena üheskoos ette võtame ja ära teeme. Vaatame küünlaleegi valgust ja sära oma lähedaste silmades. Ja näeme saabuvat valgust mustavas taeva laotuses.

Head uut aastat, kallid Eesti!